

העותרת : **התנועה לחופש המידע (ע"ר) (מס' 580425700)**

ע"י עוה"ד אור סדן, מ.ר. 75759 ו/או איה מרקביץ, מ.ר. 75726
ו/או רחלי אדרי, מ.ר. 64835 ו/או יערה וינקלר שליט, מ.ר. 69711
רח' סעדיה גאון 26, תל-אביב-יפו
טל': 03-9560146 ו/או 052-3687579 ; פקס : 03-9560359
כתובת דוא"ל : info@meida.org.il

- נגד -

המשיב : **משרד הבריאות**

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים
טלפון : 02-5419555 ; פקס : 02-6705642
כתובת דוא"ל : ez-jer@justice.gov.il

אגרה : עם הגשת העתירה שולמה אגרה בסך 1,969 ש"ח, בהתאם לפרט 20 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007.

עתירה מנהלית

[על פי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998]

פתח דבר

1. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיב, הוא משרד הבריאות, למסור מענה למספר בקשות מידע, שהוגשו בהתאם להוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, ובעניין לא נמסרה החלטת הרשות עד ליום הגשת העתירה. נוכח חלוף הזמן ממועד הגשת הבקשות השונות, עבר המשיב את המועדים הקבועים בסעיף 7 לחוק, שם קבועה מסגרת הזמנים למסירת החלטה בבקשת מידע. בכך, פגע המשיב בזכות למידע המעוגנת בחוק. בקשות המידע עוסקות הן בסוגיות הנוגעות למאבק בנגיף הקורונה והן לנושאים נוספים בעלי חשיבות ציבורית רבה.

להלן רשימת הבקשות :

- א. פעילותה של הוועדה המייעצת לאישור תרופות, מיום 26.12.2020 ;
- ב. מדיניות קביעת מדינות כירוקות/אדומות, מיום 5.1.2021 ;
- ג. הסכם המשיב עם חברת פייזר, מיום 14.1.2021 ;
- ד. יומן השר, מיום 15.1.2021 ;
- ה. ממצאים בנוגע לנכנסים לישראל ממדינות שונות בתקופת הקורונה, מיום 18.1.2021 ;
- ו. מתן רישיון לקנביס רפואי, בקשה מיום 19.1.2021 ;
- ז. מידע הנוגע למרכזים אקוטיים, בקשה מיום 1.2.2021.

בקשות המידע מצורפות לעתירה זו, ומסומנת **כנספת 1** ומסודרות על פי סדר הגשתן.

תמצית העובדות

2. כאמור ברשימה שתוארה לעיל, לאורך תקופה הוגשו בקשות מידע מטעם העותרת למשיב. בהיעדר מענה לבקשות במועדים הקבועים בחוק, פנתה העותרת בתזכורות אל המשיב על אודות היעדר המענה. המשיב אמנם הודיע על עיכוב בהתאם לסעיף 7(ב) לחוק, אולם לא הודיע על ארכה נוספת, כנדרש בחוק (כלל הבקשות וכן, בהמשך לכל בקשה ההתכתבות הנוגעת לה בין העותרת למשיב, מצורפות ומסומנות **כנספח 1** לעתירה זו, וזאת לפי סדר כרונולוגי).

3. כך, גם בחלוף 120 ימים מאז הוגשו כל אחת מהבקשות, לא מסר המשיב את החלטותיו בנוגע לאלה, תוך חריגה מהמועדים הקבועים בסעיף 7 לחוק. משכך, נדמה כי אלמלא הגשת עתירה זו, לא תענינה בקשות המידע האמורות.

4. ביום 3 ביוני 2021 פנתה העותרת אל המשיב, בצינה כי אם לא תימסרנה החלטות לבקשות אלו, תוגש העתירה. מאז לא חל שינוי בנוגע לבקשות המוזכרות לעיל, ועל כן מוגשת עתירה זו (ההתראה מצורפת ומסומנת **כנספח 2** לעתירה זו).

הצדדים להליך

5. העותרת היא התנועה לחופש המידע, עמותה רשומה הפועלת לקידום שקיפות וכן קידום ערכים של שקיפות, עוד משנת 2004. העותרת היא שהגישה את בקשת המידע שלא זכו למענה. יוער כי במהלך תקופת מגפת הקורונה, פעלה העותרת רבות לחשיפת מידע הנוגע לפרטים על אודות המאבק של רשויות המדינה השונות בקורונה, ולכן חלק נכבד מבקשות אלו עוסקות במידע הנוגע לטיפול במגפה.

6. המשיב, משרד הבריאות, הוא הגוף שאליו פנתה העותרת במטרה לקבל מענה, בהתאם להוראות חוק חופש המידע, והוא זה שחרג מהמועדים הקבועים בחוק.

הסמכות לדון בעתירה

7. לבית משפט נכבד זה הסמכות העניינית לדון בעתירה בהתאם לפרט 2 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000, וכן הסמכות המקומית לדון בה בהתאם לתקנה 2 לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), התשס"א-2000, שכן מקום מושבם של המשיבים הוא ירושלים.

על המועדים הקבועים בחוק

8. כידוע, סעיף 7 לחוק חופש המידע קובע כי על רשות ציבורית להשיב לבקשת מידע בפרק זמן שלא יעלה על 30 ימים. עם זאת, המחוקק אפשר לרשות ציבורית, כהגדרתה בחוק, להאריך את מועד המענה בפרק זמן מקסימלי של עד 90 ימים נוספים, תוך עדכון מבקש המידע.

9. בצר לעותרת, בנוגע לכל אחת מהבקשות המוזכרות להלן, חלפו למעלה מ-120 הימים הקבועים בחוק.

10. למותר לציין כי עצם העיכוב במסירת החלטות המשיב לבקשות המידע המוזכרות לעיל, הצריך מהעותרת להקצות משאבים למעקב אחר בקשות אלו, וזאת נוכח מחדלו של המשיב.

11. מובן לעותרת כי תקופת הקורונה הערימה עומס על המשיב, ואולם, אין בכך כדי להצדיק עיכוב כה רב במתן מענה לבקשות מידע, וזאת במיוחד נוכח העובדה כי לבקשות אינטרס ציבורי רב, וזאת ללא קשר לעצם הרצון לממש את הזכות למידע.

12. יובהר כי המועדים הקבועים בחוק חופש המידע לא נקבעו סתם, ואלה מאזנים בין החובה לממש את זכויותיו של מבקש המידע אל מול האינטרס של הרשות והצורך לאפשר לה להכין מענה לבקשת מידע.

13. המועדים שנקבעו בסעיף 7 לחוק הם רחבים דיים, כדי להבטיח פרק זמן המאפשר איתור מידע ואת בחינתו, עד לרגע המסירה. בתי המשפט הבהירו זה מכבר כי למועדים הקבועים בחוק חשיבות רבה. כך, למשל, במסגרת פרשת **שטנגר**, קבע בית המשפט לעניינים מנהליים בתל-אביב כהאי לי שנא: "יש חשיבות כי הרשויות יקפידו על המועדים שבחוק חופש המידע ולא יתישו את המבקשים באמצעות 'סחבת' במתן תשובות".

עת"ם (מנהליים ת"א) 36541-12-12 **שטנגר נ' לשכת עורכי הדין** (נבו 25.2.2014).

14. כך גם בספרות הובהר כי אין לראות במועדים הקבועים בחוק עניין "טכני" כי אם עניין מהותי, שאי-עמידה בו, עשויה במובנים מסוימים לרוקן את התוכן מהוראות החוק על כך הרחיב ד"ר הלל סומר באומרו כלהלן:

"בקשה לקבלת מידע צריכה להיענות במהירות, ביעילות, בזול וברוב מוחלט של המקרים (שאינם נכנסים לגדרם של הסייגים [... על פי החוק]), ללא כל עיכוב מיותר המחייב התנצחות עם הרשות ופנייה לערכאות. **כל העֶרְמָה של קשיים על מימוש הזכות לקבלת מידע פוגעת במטרה הדמוקרטית של הזכות. עיכוב בקבלת המידע בזמן אמת מונע מהציבור לגבש את דעתו במועד לגבי סוגיות אקטואליות.** כמו כן, לאור העלויות הגבוהות הכרוכות בפנייה לבית המשפט, סירוב הרשות למסור את המידע מרצונה כחוק, יביא בחלק ניכר מן המקרים לאי-מימושה של הזכות לקבלת המידע, גם אם על פי דין היה המבקש זכאי לקבלו [...]. במקרים רבים, מסכימים נציגי הרשות למסור את המידע... עם הגיעם לדיון בבתי המשפט בעתירה למסירת המידע [...]. גישה כזו מעידה כי לא היה מקום לאימסירתו של המידע מלכתחילה, וכי תקוותה של הרשות הייתה שהמבקש יתייאש מן הקשיים המוערמים עליו ולא ישקיע את משאבי הזמן והכסף הניכרים הכרוכים בפנייה לבית המשפט".

הלל סומר "חוק חופש המידע: הדין והמציאות" **המשפט** ח 435, 438 ו-445–446 (תשס"ג).

15. עוד יוער כי השיהוי הרב במתן מענה לבקשה חותר תחת מימושה של התכלית העיקרית של חוק חופש המידע, שהיא לאפשר בקרה ציבורית על מעשי השלטון (ראו למשל עע"ם 398/07 **התנועה לחופש המידע נ' רשות המיסים**, פ"ד סג(1) 284, פס' 47, 52 לפסק דינה של השופט ארבל (2008); עע"ם 1245/12 **התנועה לחופש המידע נ' משרד החינוך**, פסק דינה של השופטת ארבל (פורסם בנבו, 23.8.2012); עע"ם 10014/16 **יש דין נ' המינהל האזרחי איו"ש**, פס' 9 לפסק דינה של השופטת ברון (דעת מיעוט) (פורסם בנבו, 16.5.2019)).

סוף דבר

16. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיב להפסיק את מחדלו ולמסור את החלטותיו לבקשות המידע המוזכרות לעיל.

17. כמו כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את המשיב בהוצאות בגין הליך זה, לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ כדין, על מנת שבעתיד ישיבו רשויות לבקשות מידע במסגרת המועדים הקבועים בחוק, ובכך יתייתר הצורך בפנייה לבית המשפט לצורך קבלת החלטות בבקשות מידע.

18. לעתירה זו מצורף תצהיר לתמיכת האמור בה, מטעם מנכ"לית התנועה לחופש המידע.

30/11/16
אור סדן, עו"ד